

Den mången man, med
gif-mild hand, sin
gåfwor wijdt, har
mild uthspridt,
hw...

Tillander, Petrus

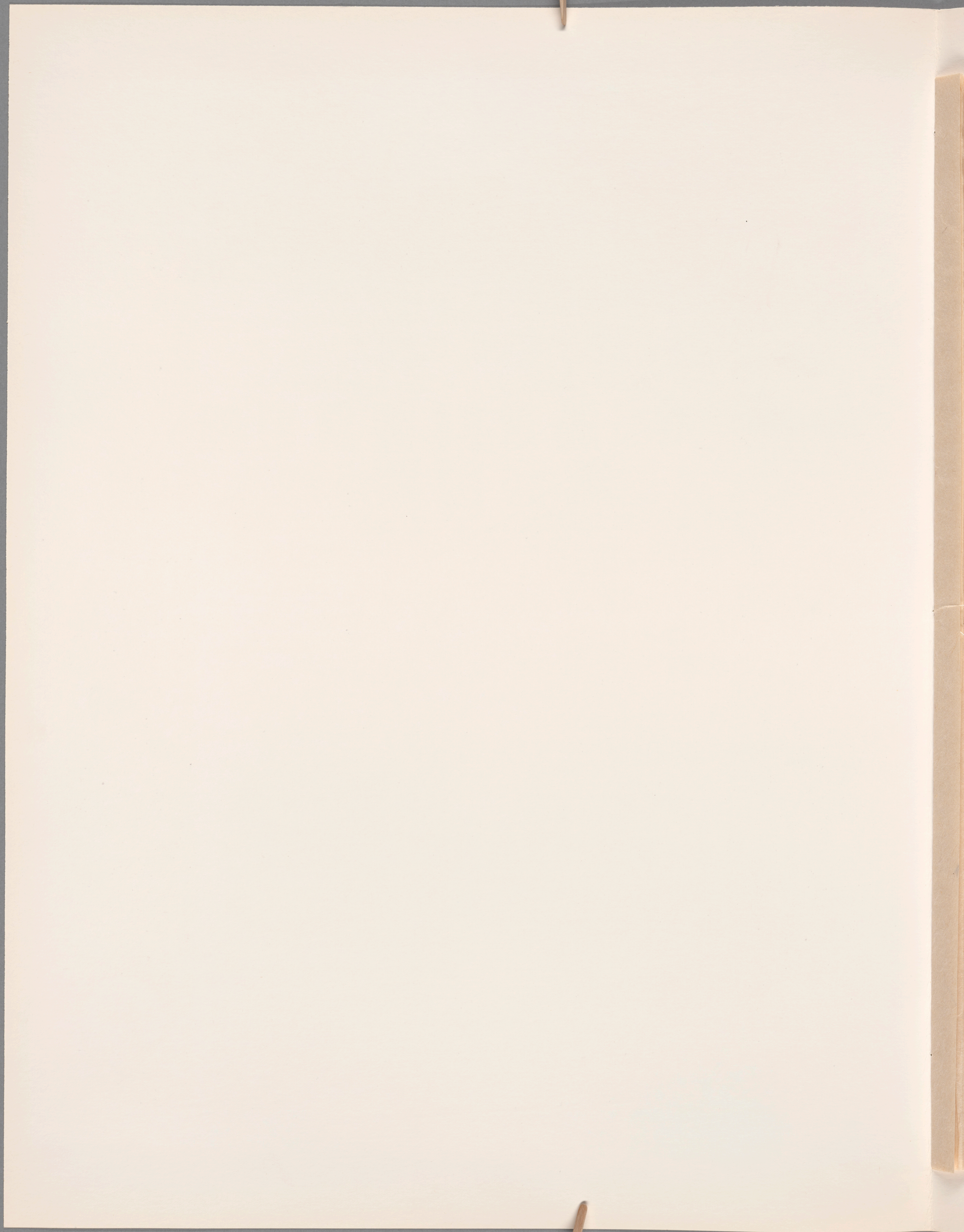
82 Aa 7 50

National Library
of Sweden

WÄRDH, H.
1695

[Elmbladhska samlingen. 50.]
82 Aa 7: 50.

Den mången Dan/ med gif mild hand/
 Sin Gåfwor wijde/ har mild utschpridt/
 Hwars död boregång/ nu klagar mång/
 Betygat noggsamt

Då
 Ehreborne och Högwåldtade Her Arendatoren

H **A** **L** **L** **A** **N** **D**
M **A** **N** **D** **H**

Efter ett Christeligt och Ehrebart Leswerne samt swår uthstånden Siuêdom innerliga
 och Beredelse sin Siäl den Aldraghste troligen anbefallt nedelst en salig död den 6 Januar,
 Anno 1695 uthi Kaustis Gard
 Hwars Andelösa Lekamen med Förnämt och Hederwårdt folckz Medföllie beledsagades til
 sit Hwijlorum den 21 Jan. samma åhr uthi Söffala Moderkyrckia/ där han med alla Christtrogna aswäntar
 wårs HEDRES JESU Christi yttersta och sidsa uppenbarelse och Tillkomnelse.

Sjunges såsom :
 Skal iag åländiger altid i Sorgen/ etc.

Hwad är här annat än jämmer och plåga/
 Alt är förgångligt snart går sin loos/
 Lijf som det stodo i lysande Låga/
 Rinner snart by med hast såsom en Roos/
 Men innan Aftonen mycket månd hända/
 Hastigt kan GUD of Mootwäder tillsända.
Idel Bekymmer beblandat med tårar/
 Måste wij tähla här dagelig dagz/
 Många Swagheter som hiertat ens sårar
 Hwar är at finna som en år til lagz/
 Mitt uthi döden wij wandre och swäfwä
 När wij det täncke/ wårt hierta må häfwä.
När wij således begynna besinna
 Huru all werldens Bestäffnehet är/
 Lårom wij genast med råtta besinna
 At med slätt iniet ständachtigheet här
 Slaaset uthlupit/ så måste wij fara/
 Resa den wågen der wij skola wara.
Rätt såsom Lillian om luffwa Wår - Dagen
 Blomstras och gröntkas med härligan fart
 Men innan Aftonen är hon kullslagen
 Hwar är den fågring hon med beklådd wart/
 Afwen så Döden den allom är Ode
 Griper och kastar of jämte the döde.
Ifrån of föres til Grafwen den falla
 Hwars Död med tårar beklaga fast mång/
 Hwar är den meera som kan of hugswala?
 Här luder för Glädie en önkelig Sång/
 Här qwisder Makan med Barnen de kåra
 Knappt fins den meera som tröft mån frambara.
Christus nu honom i frögden hugswalar/
 Gafwer intagit med Englarnas Sång/
 Med ey meer dödelig tunga han talar/
 Ey är der tiden för honom meer lång/
 Han står för Lambert med Palmer i händer
 Lofwer/ tilbeder af Hiertat i sänder.
Här uppå Bären sin Lemmar uthsträcker/
 Arendatoren för detta Her WARDH/
 Hwilkens Död tårar hoos mången upwäcker/
 Ty han här lesde föruthan all Flård/
 Nästa wist han all Godheet bewissa
 Som hans Namn kände lär ewigt beprissa.

Watniga ögon här kinderna twätta
 Of är fräntagen wår fågnad och lust
 Ey fins den meera som hiertat mon lätta
 Hela wår Glädie är wänd vthi pust
 Hvem kan i Werlden nu meera glad wara
 Hvem kan för Hiertans Sorg Lärarna spara.
Are wij vthe ell äre wij inne
 Mötet of Suckan med ångslan och klag
 Som lijt en dimma of shen förblinner
 Sorg är wår födo hwar endaste dag
 Från of är borto wår Wånn och Saar kåra
 Bthaf wår sätast wij lämnade åra.

Den salige Aflednes sidsa Fahrwäll.

Rätt nu begynner mig tiden att lida
 Jag måste stillas från tig min Wånn
 Med min Kropp trötta i grafwena strida
 GUD lät of mötas åth i Himmelen
 Hwarest wij Ewigit fää Jubel-Sång höra/
 Sjungas och speelas hwem kan der ondt giöra.
Därfore Sörg ey min Wånn och min Maaka
 At iag ifrån tig nu aswifin är
 Herren doch lærer dig aldrig försaka
 Fast du måst lida här tryck of beswär
 Ty han haer lofwat all Enckior at hielpa
 Mot alt hwad som dem i Werlden kan stälpa.
Herren som eder med Lärars Bröd spissat
 Styrckie och ware ehrt bästa förswar
 Fast han här eder med mootg ingen rissar
 är han doch likwål ebr luffiga Saar
 Fast han i Werlden med faderlig aga
 Korset pålägger/ doch hielper han draga.

Item
Ventorum furis qui obstitit mergitur undis
 Nave frequēter quassata; altumidis mare vitans
 Fluctibus exitum, tutam nautis stationem
 Intra, sic quoniam nostrum ratis instar inermis
 Infaustum spatium vitæ est, estque hospita tellus
 Equāpostremum cunctos ad regna silentum
 Mors vocat hinc furit ima dolor delapsus ad ossa
 Atqui ipsam recreat picti Plaga lactea Cœli.

Detta sinom Sal. Högwåldtade Her Patron, til sidsa
 Åhre - Dienst temnar

PETRIUS TILLANDER, Wex: Smol.

Tryckt
 I
 Å B D

hoos
 J. D. WALL.

